

ການແນະນຳໂບດແຫ່ງອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງໃນພຣະຄຣິສຕ໌.

[ແປຈາກສະບັບພາສາອັງກິດ : Introducing the Christadelphians. ຜູ້ຂຽນ : Sam Dando]

ໂບດແຫ່ງອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງໃນພຣະຄຣິສຕ໌

ແມ່ນຮ່າງກາຍຂອງຄົນທີ່ເຊື່ອຖືສາສະໜາຜູ້ທີ່ພະຍາຍາມກັບໄປຫາຄວາມສັດທາ ແລະ

ຄຸນລັກສະນະຂອງໂບດຄຣິສຕຽນໃນເມື່ອກ່ອນ. ຊື່ຂອງ “Christadelphians”

ມາຈາກພາສາເກຣັກສອງຄຳຄື: ໂຕ d ໝາຍເຖິງ: “ອ້າຍ (ແລະ ນ້ອງສາວ) ໃນຄຣິສຕ໌”.

(ກັບໄພ່ພິນແລະອ້າຍນ້ອງທີ່ຊື່ສັດໃນພຣະເຢຊູຄຣິດທີ່ຢູ່ໃນເມືອງໂກໂລຊີ. ໂກໂລຊາຍ 1:2; ເຮັບເຮີ 2:11)

ພວກເຮົາຍອມຮັບ ພະຄຳພີໂບເປີລ ເໝືອນການແນະນຳ ແລະ

ຄວາມເຊື່ອຖືທີ່ເປັນຄຳດົນບັນດານໃຈຂອງພະເຈົ້າ.

ສະມາຊິກໄດ້ຖືກຂະຫຍາຍເຖິງສິ່ງດັ່ງກ່າວກັບຄວາມເຊື່ອທີ່ເໝືອນກັນ ຫຼັງຈາກຖືກລ້າງບາບ

(ຈຸມນໍ້າຢ່າງເຕັມຕົວ).

ພວກເຮົາດຳລົງຢູ່ໃນຫຼາຍໆປະເທດທົ່ວທຸກມຸມໂລກນີ້ກັບກຸ່ມໃຫຍ່ຂອງ

ໂບດແຫ່ງອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງໃນພຣະຄຣິສຕ໌ ໃນອິສເທຣເວຍ ແລະ ນິວຊີແລນ, ລາຊະອານາຈັກ, ຢູໂຣບ,

ອາເມລິກາເໜືອ, ໃຕ້, ຕາເວັນອອກ ແລະ ອາຊີຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້ ແລະ ອາຟຣິກາ.

ພວກເຮົາພົບກັນຢູ່ໂບດ, ບ້ານ ແລະ ບ່ອນເຊົ່າຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ຫ້ອງຮຽນ,

ບາງທີອາດມີໃນຕົ້ນສັດຕະວັດທຳອິດຂອງຄຣິສຕຽນເຊັ່ນກັນ. (ກິດຈະການ 1:13-14; 2:46-47; 18:7;

19:9; 28:30)

ພວກເຮົາຖືກຈັດວາງເປັນຊຸມຊົນໂດຍທົ່ວໄປຫຼັງຈາກສັດຕະວັດທຳອິດຂອງຄຣິສຕຽນ.

ແຕ່ລະປະຊາຄົມ(ໂບດ) ເປັນອິດສະຫຼະໂດຍບາສະຈາກການຈ່າຍໃຫ້ຄູບາ ຫຼື ຊັ້ນຜູ້ໃຫຍ່ຂອງໂບດ.

ໂບດທ້ອງຖິ່ນແຕ່ລະແຫ່ງໄດ້ເລືອກຕັ້ງຄະນະກຳມະການໜ້ອຍເພື່ອຈັດການກັບກິດຈະກຳຕ່າງໆຂອງໂບດ

ແຕ່, ຄະນະກຳມະການດັ່ງກ່າວຮັບຜິດຊອບຕໍ່ສະມາຊິກຂອງໂບດ.

ສະມາຊິກທັງໝົດໄດ້ທຸ້ມເທວະລາ ແລະ ເຫື່ອແຮງຂອງເຂົາເພື່ອຮັບໃຊ້ພະເຈົ້າ.

ຄວາມເຊື່ອຖືອັນແຮງກ້າດັ່ງກ່າວໄດ້ຜູກມັດຊຸມຊົນໃຫ້ເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນ. (ໂຣມ 12:4-8; 1 ໂກຣິນທ໌

12:4-27; ຄາລາຕາຍ 3:28).

ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ.

ຫຼາຍທ່ານເຊື່ອວ່າ

ຕັ້ງແຕ່ບັນດາອັກຄະສາວິກໄດ້ສ້າງແຮງສັດທາເປັນໂບດແຫ່ງອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງໃນພຣະຄຣິສຕ໌.

ມັນມີຈຳນວນຊຸມຊົນທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນຢູ່ໃນໂລກນີ້ ໄດ້ຕັ້ງໜ້າຮ່າຮຽນພະຄຳພີໂບເປີລ ແລະ

ຍອມຮັບພະຄຳສອນດັ່ງກ່າວ.

ໂບດແຫ່ງອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງໃນພຣະຄຣິສທ໌ ຄື

ຮ່ອງຮອຍສະເພາະທີ່ມີຊີວິດຊີວາໃນປະຫວັດສາດເຖິງຊ່ວງກາງຊຸມປີ 1800. ປີ 1830, ນັກຝຣັ່ງສາດຊາວອັງກິດຊື່ວ່າ ຈອນ ໂທມັສ ໄດ້ເດີນເຮືອໄປເຖິງອາເມລິກາ. ໃນການເດີນທາງດັ່ງກ່າວ, ກຳບັ້ນໄດ້ປະສົບກັບສິ່ງທີ່ບໍ່ຄາດ ເຊັ່ນ: ອາກາດບໍ່ດີ ເຮັດໃຫ້ກຳບັ້ນເກືອບຈົມລົງ. ໃນໄລຍະທຳອິດ, ດຣ. ໂທມັສ ໄດ້ປະເຊີນໜ້າກັບຄວາມຈິງຂອງຊີວິດແຫ່ງຄວາມຕາຍຂອງລາວເອງ ແລະ ໄດ້ຕົກໃຈຈົນຮູ້ວ່າ ລາວບໍ່ແນ່ໃຈສິ່ງທີ່ຢູ່ນອກເໜືອການຕາຍ. ໃນທຳມະກາງຂອງພະຍຸ ລາວປະກາດວ່າ ລາວຈະລອດບໍ່, ລາວຈະບໍ່ຢຸດພັກຈົນກວ່າຈະພົບຄຳຕອບທີ່ພໍໃຈ. ລາວກໍລອດ ແລະ ເກັບຄຳປະກາດຂອງລາວ ເຊິ່ງເປັນການເລີ່ມຕົ້ນຄົ້ນຫາຊີວິດທີ່ຍືນຍາວເພື່ອຂໍ້ເທັດຈິງຂອງພະຄຳພີໄບເບີວ.

ມັນໃກ້ຈະກາຍເປັນຫຼັກຖານວ່າ ມີຄຳສອນຫຼາຍຕໍ່ຫຼາຍທີ່ນິຍົມຄຶດ ແລະ ເຊື່ອວ່າມັນບໍ່ສອດຄ່ອງກັບພະຄຳພີໄບເບີວ. ເປັນອັນທີ່ບໍ່ໜ້າພໍໃຈ, ດຣ. ໂທມັສ ຈຶ່ງໄດ້ອຸທິດຕົນເອງໃນການສຶກສາພະຄຳພີຢ່າງລະມັດລະວັງເປັນເອກະລາດ. ລາວບໍ່ມີການຮ້ອງຂໍວິໄສທັດໃດໆ ຫຼື ການເປີດເຜີຍສ່ວນບຸກຄົນ.

ໃນໂລກຂອງ ດຣ. ໂທມັສໄດ້ດຶງດູດການສະໜັບສະໜູນຕ່າງໆ ນາໆ ຈາກອາເມລິກາ ແລະ ອັງກິດ ທີ່ເຊື່ອຖືຄວາມຈິງໃນການສະຫຼຸບຂອງລາວ. ພ້ອມກັນນັ້ນ, ພວກເຂົາກໍໄດ້ອອກແບບ/ສ້າງ ຊຸມຊົນ ຂອງ ໂບດແຫ່ງອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງໃນພຣະຄຣິສທ໌. ຫຼັງຈາກນັ້ນມາ, ບັນດາຊຸມຊົນຂອງໂບດແຫ່ງອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງໃນພຣະຄຣິສທ໌ ກໍໄດ້ກໍ່ຕ້າງຂຶ້ນຢູ່ໃນຫຼາຍໆປະເທດທົ່ວໂລກ.

ວິທີຊີວິດຂອງພວກເຮົາ.

ພະຄຳພີໄບເບີວໄດ້ໃຫ້ປະສິດທິພາບໂດຍກົງແກ່ຊີວິດຂອງພວກເຮົາ. ພວກເຮົາພະຍາຍາມສັດທາຢ່າງຈິງຈັງຕາມພະເຈົ້າ ແລະ ພັດທະນາຄວາມສັດທາທີ່ເປັນແຮງອະທິຖານ ແລະ ວຽກງານທີ່ດີ. ໃນຂະນະດຽວກັນ, ພວກເຮົາກໍຮັບຮູ້ວ່າ ການຢູ່ລອດເປັນພະຄຸນຂອງພະເຈົ້າ.

ດ້ວຍການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງພະເຈົ້າ, ພວກເຮົາຊອກຫາຊ່ອງທາງເພື່ອສັນລະເສີນ ແລະ ເຊື່ອຟັງພະເຈົ້າໃນທຸກໆມື້, ພະຍາຍາມເພື່ອຮຽນແບບພະເຈົ້າຄຣິສຜູ້ທີ່ສັດທາຢ່າງເຕັມປຽມໃນຄວາມເຊື່ອຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຈຶ່ງພະຍາຍາມກະຕືລືລົ້ນຕໍ່ວຽກງານ, ຈຶ່ງຮັກພັກດີໃນການແຕ່ງງານ, ເປັນຜູ້ໃຫ້ທ່ວໄປ, ອຸທິດໃນການເທດສະໜາ ແລະ ຄິດບວກໃນວິທີການເພື່ອດຳລົງຊີວິດໃນໂລກພາຍໃຕ້ຄຳສອນຂອງພະເຈົ້າ.

ຂະນົບທຳນຽມທີ່ແຜ່ຂະຫຍາຍຫຼາຍໃນລະຫວ່າງ ໂບດແຫ່ງອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງໃນພຣະຄຣິສທ໌ ແມ່ນ ການອ່ານພະຄຳພີໄບເບີວທຸກໆມື້ດ້ວຍການໃຊ້ແຜນການອ່ານທີ່ໃຫ້ອຳນາດພວກເຮົາເພື່ອອ່ານພີໄນກຳທັງສະ ບັບເກົ່າ ແລະ ໃໝ່ຢ່າງອັດຕະໂນມັດ ໒ ຄັ້ງຕໍ່ປີ. ແນ່ນອນ, ອ່ານຫຼາຍຍິ່ງສະຫຼາດຫຼາຍ.

ພວກເຮົາກໍຍັງໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມຫ້ອງຮຽນພະຄຳພີໄບເບີວທົດລະ ໑ ຫຼື ຫຼາຍຄັ້ງ. ທຸກໆວັນອາທິດ, ພວກເຮົາຍັງໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມຮັບໃຊ້ພະເຈົ້າທີ່ຮຽກກັນວ່າ: “ການພົບປະເຕືອນຄວາມຊົງຈຳ” ຫຼື “ຊ່ວງການພັກຜ່ອນ”. ນີ້ແມ່ນຄືກັນກັບ “ນິກາຍສາສະໜາ” ຂອງໂບດບາງແຫ່ງ. ສະມາຊິກທັງໝົດຮ່ວມກັນຮັບປະທານເຂົ້າໜົມບັງ ແລະ ໄວນ໌ ແລະ “ການສະແດງຄວາມສຸກຮ່ວມກັນ” ຫຼື ການສົ່ງເສີມສິ່ງທີ່ໃຫ້ໂດຍອົງໃສ່ພະຄຳພີໄບເບີວ. ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການຮັບໃຊ້ແມ່ນຈຸດສຸມຂອງຊີວິດສາສະໜາພວກເຮົາ.

ພວກເຮົາກໍ່ມີໂຮງຮຽນໃນວັນອາທິດເຊັ່ນກັນ, ກຸ່ມເດັກ ແລະ ກຸ່ມຊາວໜຸ່ມ;
ທ້າຍອາທິດຜ່ານໄປຂອງຄ້າຍການສຶກສາພະຄໍາພີໄບເບີວແມ່ນຖືກນິຍົມໂດຍໝູ່ມຽນສາວໆຂອງ
ໂບດແຫ່ງອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງໃນພຣະຄຣິສຕ໌ ສະເໝີ.

ພວກເຮົາຈັດໂບດໃສ່ທ້າຍອາທິດ ຫຼື
ວັນອາທິດກໍ່ເພື່ອການລວມຕົວໃຫ້ໄດ້ຫຼາຍເທົ່າທີ່ຈະຫຼາຍໄດ້ເໝືອນດັ່ງກອງປະຊຸມໃນລະດັບຂົງເຂດ, ລັດ ຫຼື
ລະດັບຊາດ.

ສະມາຊິກຈຳນວນໜຶ່ງໄດ້ເດີນທາງຂ້າມປະເທດເພື່ອພາລະກິດວຽກດັ່ງກ່າວ;
ການດູແລຜູ້ສູງອາຍຸຕ່າງໆໃນເຮືອນດູແລ/ຫ້ອງຜັກ.
ສະມາຊິກຂອງກຸ່ມຊຸມຊົນສະໜັບສະໜູນທີ່ຊ່ວຍຜູ້ທີ່ເຄາະຮ້າຍໃນເຂດອາຟຣິກາ, ຢູໂຣບຕາເວັນອອກ ແລະ
ເກາະມະຫາສະໝຸດປາຊີຟິກ. ມີສະມາຊິກຫຼາຍທ່ານກໍ່ໄດ້ອາສາສະໜັກຢູ່ໃນຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນທີ່ໃຫຍ່ກວ່າ.
ມີໂຮງຮຽນເອກະຊົນຈຳນວນໜຶ່ງກໍ່ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍຊຸມຊົນຂອງພວກເຮົາເຊັ່ນກັນ.

ໂບດແຫ່ງອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງໃນພຣະຄຣິສຕ໌ແມ່ນ
ການເຮັດວຽກຂອງຊຸມຊົນທີ່ໃກ້ຊິດກັນໃນການຮັບໃຊ້ພະເຈົ້າຕາມທີ່ພວກເຮົາສາມາດຈົນກວ່າພະເຢຊູຄຣິສຕ໌
ຈະກັບຄືນມາສ້າງອານາຈັກຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາ

ພະຄໍາພີໄບເບີວ

ພວກເຮົາເຊື່ອກັນວ່າພະຄໍາພີໄບເບີວແມ່ນຄໍາສອນທີ່ເປີດເຜີຍຂອງພະເຈົ້າເຖິງມະນຸດຊາດເທົ່ານັ້ນ,
ທີ່ຖືກໃຫ້ເພື່ອນໍາບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໄປສູ່ຄວາມເຄົາລົບຂອງການສັດທາ.
ພະຄໍາພີໄບເບີວຄົວາຍລະອຽດທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງພວກເຮົາເທົ່ານັ້ນ ແລະ ພວກເຮົາສອນໃຫ້ຕ້ອງອ່ານເປັນປະຈຳ
ແລະ ຮັກສາດູແລໃຫ້ດີໃນທຸກໆສະຖານະການ. (ໂຣມ 16:26; ກິດຈະການ 17:11; ໒ ຕີໂມທຽວ 3:16-17; ໒
ເປໂຕ 1:20-21)

ພະເຈົ້າ

ຄືເປັນພຽງພະເຈົ້າໜຶ່ງດຽວທີ່ເປັນຊົ່ວນິລັນ ແລະ ອະມະຕະ ເທົ່ານັ້ນ.
ພະເຢຊູຄຣິສຕ໌ແມ່ນພະໂອລົດທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດຂອງພະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ ແລະ ພະວິນຍານອັນບໍລິສຸດ ແມ່ນ
ພະອໍານາດຂອງພະເຈົ້າ.

ພະເຢຊູຄຣິສຕ໌

ໃນຄວາມຮັກຂອງພະເຢຊູຄຣິສຕ໌, ພະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງພະໂອລົດຂອງພະອົງ,
ໂດຍຜູ້ຊາຍທີ່ຊື່ເຢຊູວົງສູໂລກມະນຸດເພື່ອຖ່າຍບາບໃຫ້ແກ່ມະນຸດ. ຜູ້ໃດທີ່ເຊື່ອຖືໃນພະເຈົ້າຈະບໍ່ຮູ້ຕາຍ
ແຕ່ຈະມີຊີວິດອະມະຕະ. (ລູກາ 1:35; ມັດທາຍ 1:20-21; 3:17; ໂຢຮັນ 3:16)

ມະນຸດ

ມະນຸດແມ່ນຜູ້ທີ່ຮູ້ຕາຍ ແລະ ທຳບາບກ່ອນພະເຈົ້າ. ໃນຊີວິດຕົວເອງມັກກໍ່ບາບ ແລະ ລົງໂທດບາບດ້ວຍຄວາມຕາຍ, ໃນຈຸດຈົບຂອງທຸກໆຊີວິດ. (ໂຍບ 4:17; ໂຣມ 3:23; ເຢເຣມີ 17:9; ມາຣະໂກ 7:21-23; ຢາໂກໂບ 1:13-15; ໂຣມ 6:23; ບັນຍາຈານ 9:5-10; ເພງສັຣເສີນ 146:4)

ຄວາມຫວັງ

ຄວາມຫວັງຂອງຊີວິດຫຼັງຈາກຕາຍເປັນພຽງການກັບຄືນມີຊີວິດໃໝ່ຂອງຮ່າງກາຍ ແລະ ຊີວິດທີ່ອະມະຕະໃນໂລກແຫ່ງອານາຈັກຂອງພະເຈົ້າ. (ເພງສັຣເສີນ 49:12-20; ໑ ໂກຣິນໂທ 15:12-50; ໂຣມ 8:22-39; ກິດຈະການ 24:15; ໂຍຮັນ 11:25-26; ພຣະນິມິດ 5:10; 20)

ການເສຍສະຫຼະຂອງພະເຈົ້າເຢຊູຄຣິສທ໌

ພະເຈົ້າເຢຊູຄຣິສ໌ເປັນຜູ້ຮ້າຍບາບ, ພະເຈົ້າເຢຊູຕາຍເພື່ອສະແດງຄວາມຊອບທຳຂອງພະເຈົ້າ ແລະ ເພື່ອຊົດໃຊ້ຄວາມຜິດຜາດຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການເສຍສະຫຼະຄັ້ງນີ້ດ້ວຍການສັດທາ. ພະເຈົ້າໄດ້ບຸກພະອົງຜົ້ນຈາກຄວາມຕາຍ, ໃຫ້ຊີວິດອະມະຕະໃຫ້ແກ່ພະອົງ, ໄດ້ມອບອຳນາດທັງໝົດໃຫ້ທັງໃນສະຫວັນ ແລະ ໂລກຂອງມະນຸດ, ແລະ ສ້າງໃຫ້ພະອົງເປັນຄົນກາງລະຫວ່າງພະເຈົ້າກັບມະນຸດ. (ເອເຟໂຊ 1:19-23; ໑ ຕິໂມທຽວ 2:5-6; ຮັບເຮີ 4:14-16; ໂຣມ 3:21-26)

ການກັບມາຂອງພະເຈົ້າເຢຊູ

ພະເຈົ້າເຢຊູຈະກັບມາຍັງໂລກມະນຸດເຮົາໃນໄລຍະອັນໃກ້ນີ້. ຈາກນັ້ນ, ພະອົງຈະບຸກຊີວິດທີ່ຕາຍໄປຄືນມາ, ຕັດສິນຜູ້ທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່ ແລະ ໃຫ້ຊີວິດອະມະຕະແກ່ຜູ້ທີ່ສັດທາໃນຕົວພະອົງໃນໂລກຂອງພະເຈົ້າ. (ກິດຈະການ 1:11; ພຣະນິມິດ 22:12; ລູກາ 21:20-32; ໂຍຮັນ 5:28-29; ດານີເອນ 12:2; ໑ ຕິໂມທຽວ 4:1; ມັດທາຍ 25:31-34)

ໃນໂລກຂອງພະເຈົ້າ

ໂລກຂອງພະເຈົ້າຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນຢູ່ໃນໂລກຂອງມະນຸດ. ພະເຢຊູຈະເປັນເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງນະຄອນ Jerusalem, ອານາຈັກອັນກວ້າງໃຫຍ່ ແລະ ລັດຖະບານຂອງພະອົງຈະນຳມາເຊິ່ງຄວາມຖືຕ້ອງຊົ່ວນິລັນ ແລະ ສັນຕິພາບ. (ດານີເອນ 2:44; 7:27; ກິຈການ 3:21; ເຢເຣມີ 3:17; ເອຊາຍາ 2:2-4; ເພງສັຣເສີນ 72; ດານີເອນ 7:14; ເອຊາຍາ 9:6-9; 11:1-9; 61:1-11)

ຄຳໝັ້ນສັນຍາ

ຄຳສອນຂອງພະເຈົ້າເຢຊູບໍ່ສາມາດແຍກອອກຈາກຄຳໝັ້ນສັນຍາ, ທີ່ພະເຈົ້າສ້າງໃຫ້ອາບຣາຮາມ ແລະ ເດວິດ ໃນພະຄຳພີເກົ່າ. ຄຳໝັ້ນສັນຍາດັ່ງກ່າວນີ້ເຮັດໃຫ້ເຫັນຄວາມສຳເລັດຂອງພະອົງໃນພະເຢຊູຄຣິສທ໌. (ຕົ້ນກຳເນີດ 13:14-17; 22:15-18; ໒ ຊາມູເອນ 7:12-16; ລູກາ 1:31-33; ຄາລາຕາຍ 3:6-9, 16, 26-29)

ວິທີທາງຂອງການຢຸລອດ

ວິທີທາງເພື່ອເຂົ້າເຖິງອານາຈັກຂອງພະເຈົ້າແມ່ນດ້ວຍຄວາມສັດທາ. ອັນນີ້ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມເຊື່ອໃນພະຄຳພີໄບເບີລ ແລະ ການເຊື່ອຝັງທີ່ວ່າຜູ້ຊາຍ ແລະ

ຜູ້ອົງສາລະພາບບາບຂອງພວກເຂົາ, ກັບໃຈ, ເຂົ້າເປັນຄຣິສຕະສາສນາ ຕາມຮອຍພະເຢຊູຢ່າງສັດທາ. (ເຮັບເຣີ 11:6; ໑ ເທຊະໂລນິກ 2:13; ໒ ຕີໂມທຽວ 3:15; ກົດຈະການ 2:37-38; 4:12; ມາຣະໂກ 16:16; ໂຍຮັນ 3:3-5; ມັດທາຍ 16:24-27)

ຊີວິດໃນຄຣິສຕ໌

ດັ່ງທີ່ຜູ້ຕາມຮອຍພະເຢຊູຄຣິສຕ໌ ພວກເຮົາພະຍາຍາມເຮັດຕາມຕົວຢ່າງຂອງພະອົງເທົ່າທີ່ພວກເຮົາສາມາດ. ພວກເຮົາເຊື່ອໃນການຮັກສາຜູ້ຄົນດ້ວຍຄວາມນັບຖື ແລະ ກຽດສັກສີ.

ຊຸມຊົນຂອງພວກເຮົາອາດສາມາດດຳລົງໄດ້ໃນໂລກຂອງຊຸມຊົນ ແຕ່ ແຕກຕ່າງຈາກທາງການເມືອງ. ເຊື່ອວ່າກົດໝາຍຂອງປະເທດທີ່ພວກເຮົາດຳລົງຢູ່ສາມາດເຮືອໃຫ້ພວກເຮົາສາມາດນະມັດສະການຢ່າງທຳມະດາ ແລະ ອິດສະຫຼະໄດ້.

ພວກເຮົາຕ້ອງປ່ອຍໃຫ້ພະຄຳພີໄບເບີລເປັນຜູ້ສອນ ແລະ ຕັດສິນວິທີທາງທີ່ພວກເຮົາຮັກສາພະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ ດັ່ງທີ່ຜູ້ເຊື່ອຖືໄດ້ແຍກໂລກຂອງເຮົາອອກຕາງຫາກ. ພວກເຮົາແມ່ນພົນລະເມືອງຂອງອານາຈັກແຫ່ງພະເຈົ້າ. (໑ ເປໂຕ 2:13-17; ໂອມ 12:9-21; ໂອມ 13:1-7; ເອເຟໂຊ 4:29-32; ກົດຈະການ 5:29)

ກົດໃນການດຳລົງຊີວິດຂອງຊາວຄຣິສຕຽນ

“ຫາກທ່ານຮັກຂ້າພະເຈົ້າ, ທ່ານຄວນເຊື່ອທີ່ຂ້າພະເຈົ້າສັ່ງສອນ” (ໂຍຮັນ 14:15)

- ໑. ຮັກພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພະເຈົ້າຈະຢູ່ໃນໃຈທ່ານສະເໝີ (ມັດທາຍ 22:37)
- ໒. ຮັກເພື່ອນບ້ານຂອງທ່ານເທົ່າທ່ານຮັກຕົວເອງ (ມັດທາຍ 22:39)

ພະເຢຊູຜູ້ເປັນແບບຢ່າງຂອງພວກເຮົາ

- ໓. ຖືຄຣິສຕ໌ເປັນແບບຢ່າງ ແລະ ຕາມຮອຍພະອົງທຸກບາດກ້າວ. . (໑ ເປໂຕ 2:21; ລູກາ 14:27)
- ໔. ເປັນຜູ້ຕາມພະເຈົ້າ. ປ່ອຍໃຫ້ການສອນຂອງຄຣິສຕ໌ຢູ່ໃນຕົວທ່ານ. ຈົ່ງເປັນແບບຢ່າງທີ່ໜ້າຈິດຈໍາ. (ເອເຟໂຊ 3:17; ໂກໂລຊາຍ 3:16; ມັດທາຍ 5:16; ພິລິບອຍ 2:16)

ສານຸສິດ

- ໕. ຈົ່ງສືບຕໍ່ສະແດງຄວາມສັດທາຂອງທ່ານ ແລະ ຄວາມໄວ້ໃຈໃນພະເຈົ້າ. (໑ ໂກຣິນໂທ 16:13; ໑ ຕີໂມທຽວ.6:12; ເຮັບເຣີ 11:6; ໒ ຕີໂມທຽວ.1:13; 2:22)
- ໖. ຈົ່ງທຳໃຈບໍລິສຸດໃນສິ່ງທ່ານເຮັດ. ຈົ່ງກະຕືລືລົ້ນ ແລະ ບໍ່ຮູ້ເມື່ອຍໃນປະສິດທິພາບທີ່ຈະທຳສິ່ງທີ່ດີ. (໑ ເປໂຕ 1:1 5-16; ເອເຟໂຊ 6:5-8; ຕີໂຕ 2:14; ຄາລາເຕຍ 6:9)
- ໗. ເມື່ອທ່ານລົງມືທຳ, ຈົ່ງທຳດ້ວຍໃຈ ເພື່ອພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. (ໂກໂລຊາຍ 3:23)
- ໘. ຢ່າງໃດກໍຕາມຈົ່ງຕາມຮອຍສິ່ງທີ່ເປັນຈິງ, ດີງາມ, ຖືກຕ້ອງ, ສັດຊື່, ທ່ຽງທຳ, ບໍລິສຸດ, ໜ້າຮັກ, ລາຍງານດີ, ມີຄຸນນະທຳ ແລະ ຄວນສັນລະເສີນ. (ພິລິບອຍ 4:8)
- ໙. ຈົ່ງຄວບຄຸມຕົວເອງ, ເຫັນອີກເຫັນໃຈ, ໃຈດີ, ຖ່ອມຕົນ, ສຸພາບ, ອ່ອນໂຍນ, ເມດຕາກາລຸນາ, ໃຫ້ອາໄພ, ສຸຂຸມ, ເຄັ່ງຂຶ້ນ, ສະຫນິດສະຫນົມ ແລະ ອົບອຸ່ນ. (ພິລິບອຍ 4.5; ໂກໂລຊາຍ 3:12-14; ໒ ຕີໂມທຽວ.2:24; ຕີໂຕ 2:2; ເອເຟໂຊ 4:32; ໑ ເປໂຕ.1:13; 5:8)

- ໑໐. ຈົ່ງມີສະຕິ, ລະມັດລະວັງ, ກ້າຫານ, ປາບປື້ມ, ອ່ອນນ້ອມ, ບໍ່ມີມົນທົນ, ບໍ່ມີພິດໄພ ແລະ ອາລົມສະເໝີຕົ້ນສະເໝີປາຍ ພ້ອມຮັບການກັບມາຂອງພະອົງ. (໑ ໂກຣິນໂທ 16:13; ຜິລິບອຍ 2:5; 4:4; ໑ ເທຊະໂລນິກ 5:6-10)
- ໑໑. ຈົ່ງເລືອກທີ່ຈະຄິດເຖິງດ້ານຈິດໃຈ, ບໍ່ແມ່ນດ້ານຮ່າງກາຍ ແລະ ວິທີການນີ້ທ່ານຈະກາຍເປັນຄົນໃໝ່. (ໂຣມ 12:2; ໂກໂລຊາຍ 3:2; ໑ ໂຢຮັນ 2:15)
- ໑໒. ເມື່ອທ່ານກະທຳສິ່ງໃດຈົ່ງພິຈາລະນາຜົນກະທົບໃນການກະທຳຂອງຕົວທ່ານໃນກຽດສັກສີຂອງຊື່ພະເຈົ້າລະຫວ່າງມະນຸດດ້ວຍກັນ. ກະທຳທຸກຢ່າງເພື່ອຄວາມພາກພູມໃຈຂອງພະເຈົ້າ. (໑ ໂກຣິນໂທ 10:31; 3:17)
- ໑໓. ຈົ່ງຍືນດີໃນຄວາມຫວັງ ແລະ ໃຈເຢັນໃນເວລາກົດດັນ. (ໂຣມ 12:12)
- ໑໔. ຈົ່ງຮັກສັດຕູຂອງທ່ານ ແລະ ທຳດີກັບຜູ້ທີ່ຊ້າງທ່ານ, ຈົ່ງເປັນຜູ້ໃຫ້ອາໄພ. (ມັດທາຍ 5:44; ໂຣມ 12:17; ໂກໂລຊາຍ 3:3; Matthew.6:14-15; 18:21-35)
- ໑໕. ຈົ່ງຊ່ວຍແບກພາລະເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ ແລະ ດ້ວຍເຫດຜົນບຳເພັນຕາມກົດຂອງພະເຈົ້າຄຣິສທ໌. ຮັກແພງຄົນອື່ນ, ຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນດ້ວຍຄວາມຮັກ, ດຳລົງຊີວິດເປັນຊີວິດຮັກເໝືອນພະເຈົ້າຄຣິສທ໌ຮັກພວກເຮົາ. (ຄາລາຕາຍ 6:2; ຜິລິບອຍ 2:4; ໂຢຮັນ 13:34-35; ເອເຟໂຊ 5:2)
- ໑໖. ຈົ່ງກະທຳທຸກຢ່າງດ້ວຍຄວາມຮັກ, ແລະ ຂຶ້ນກັບກັນ ແລະ ກັນ. (໑ ໂກຣິນໂທ 16:14; ໑ ເປໂຕ.5:5)

ການອະທິຖານ ແລະ ການສາລະພາບ

- ໑໗. ຈົ່ງອະທິຖານເພື່ອການໃຫ້ອາໄພແກ່ບາບກຳຂອງທ່ານເອງ. (ມັດທາຍ 6:12-14; ໑ ໂຢຮັນ 1:9)
 - ໑໘. ຈົ່ງຢ່າຈົມລົງກັບຄວາມກັງວົນຂອງຊີວິດ. . (ມັດທາຍ 6:31-4; ລູກາ 21:34-36)
 - ໑໙. ຈົ່ງຫຼີກເວັ້ນຄວາມຂົ່ມຂືນ, ຄວາມໂມໂຫ, ຄວາມໃຈຮ້າຍ, ການທະເລາະກັນ, ຄວາມແຕກແຍກກັນ, ການແຍກກຸ່ມ, ການຫຼອກລວງ, ຄວາມອິດສາ, ຄວາມໂລບມາກ, ເຫັນແກ່ຕົວ, ຄວາມຜ່ຽງ, ການຜິດສິນທາງເພດ, ການຫຼົງໄຫຼ, ການໃຊ້ເມດມິນ, ເປັນຜູ້ສອນໃນທາງທີ່ຜິດ. (ເອເຟໂຊ 4:31; 5:3; ໑ ເປໂຕ 2:1; ຄາລາຕາຍ 5:19-21; ໒ ເປໂຕ 2:1)
 - ໒໐. ຈົ່ງຂອບໃຈພະເຈົ້າໃນທຸກຢ່າງ ແລະ ຍອມຮັບພະອົງໃນທຸກສິ່ງ. (ເອເຟໂຊ 5:20; Proverbs3:6)
 - ໒໑. ຈົ່ງອາທິຖານ/ພາວານາເພື່ອຜູ້ທີ່ກົດຂີ່ ແລະ ລົບກວນທ່ານ. (ມັດທາຍ 5:44)
 - ໒໒. ສາລະພາບຄວາມຜິດຂອງທ່ານຕໍ່ຄົນອື່ນ. (ຢາໂກໂບ 5:16)
 - ໒໓. ຈົ່ງອາທິຖານສະເໝີ, ອາທິຖານແບບສັ້ນໆ ແລະ ງ່າຍໆ, ອາທິຖານດ້ວຍຕົວເອງ. (ລູກາ 18:1; ມັດທາຍ 6:6-8)
 - ໒໔. ຈົ່ງອາທິຖານເພື່ອຫຼີກເວັ້ນອະບາຍະມຸກຕ່າງໆ. (ມັດທາຍ 6:13; 26:41)
- ການເຊື່ອຟັງ ແລະ ການຄ້ອຍຕາມ/ການບັບຕົວຕາມ**
- ໒໕. ຈົ່ງເຊື່ອຟັງຜູ້ມີອຳນາດ ເວັ້ນແຕ່ເມື່ອເຂົາຜິດຕໍ່ກົດຂອງພະເຈົ້າ. (໑ ເປໂຕ 2:13; ກົດຈະການ 5:29)
 - ໒໖. ຈົ່ງສະແດງຄວາມຊື່ສັດ, ຄວາມຈິງໃຈ ແລະ ນ້ຳສຽງໃນການປາໄສວ່າ ບໍ່ໄດ້ບະນາມ ຫຼື ບັກບຳ, ດັງນັ້ນ, ສິ່ງດັ່ງກ່າວໄດ້ຄົດຄ້ານຕໍ່ສິ່ງບໍ່ດີທີ່ກ່າວເຖິງພວກເຮົາ. (ຕີໂຕ 2:7-8)
 - ໒໗. ຈົ່ງປະຕິເສດຄວາມບໍ່ສັດທາໃນພະເຈົ້າ ແລະ ໂລກກິເລດຕັນຫາ ແລະ ດຳລົງຊີວິດດ້ວຍຕົວເອງ, ຊື່ສັດສຸດຈະລິດ ແລະ ສັດທາໃນພະເຈົ້າ. (ຕີໂຕ 2:12)

ການໃຫ້, ການແບ່ງບັນ ແລະ ການຮັບ

໒ຊ. ຈົ່ງເອີຍເຖິງພະອົງເພື່ອລະນຶກທຸກວັນ, ຕໍ່ເນື່ອງໃນຊ່ວງພັກຜ່ອນດັ່ງທີ່ພະອົງໄດ້ຮັບສິ່ງໄວ້.(ມັດທາຍ 26:26-27; ໑ ໂກຣິນໂທ 11:24-26; ກິດຈະການ 2:42; 20:27; ໑ ໂກຣິນໂທ 16:2)

໒ເລ. ຈົ່ງກະທຳທຸກຢ່າງເພື່ອຄົນອື່ນດັ່ງທີ່ທ່ານຢາກໃຫ້ເຂົາທຳເພື່ອຕົນເອງ. (ມັດທາຍ 7:12)

໓໐. ຈົ່ງໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ຂໍຮ້ອງທ່ານ ແລະ ຫາກມີຜູ້ໄດ້ເອົາຂອງທ່ານໄປ ຈົ່ງຢ່າຮຽກຮ້ອງຄືນຈາກເຂົາ. (ລູກາ 6:29-30)

໓໑. ຈົ່ງຖ່ອມຕົວ ແລະ ຍອມຮັບວຽກງານທີ່ຕໍ່າຕ້ອຍ, ຈົ່ງສ້າງເພື່ອນກັບຄົນທີ່ຖ່ອມຕົວ.(ມັດທາຍ 23:10-12; ໂຣມ 12:16)

໓໒. ຈົ່ງພໍໃຈກັບສິ່ງທີ່ທ່ານມີ, ແບ່ງບັນໃຫ້ຄົນອື່ນ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອເມື່ອເຂົາຕ້ອງການ. (໑ ຕີໂມທຽວ 6:8; ໂຣມ 12:13; ເຮັບເຮີ 13:16; ຢາໂກໂບ 1:27)

໓໓. ເມື່ອທ່ານໃຫ້ສິ່ງຂອງແກ່ຜູ້ທີ່ຂັດສົນ ຈົ່ງທຳແບບງຽບງ ແລະ ດ້ວຍຕົວທ່ານເອງ. (ມັດທາຍ 6:1-4)

໓໔. ຈົ່ງໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ທ່ານເປັນໜີ້ເຂົາ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນເງິນ, ຄວາມນັບຖື ຫຼື ກຽດສັກສີ. (ໂຣມ 13:7-8)

໓໕. ຈົ່ງປິຕິຍິນດີກັບຜູ້ທີ່ປິຕິຍິນດີ, ເປັນທຸກກັບຜູ້ທີ່ເປັນທຸກ. (ໂຣມ 12:15)

ການແກ້ໄຂຄວາມຂັດແຍ້ງ

໓໖. ຈົ່ງດຳລົງຊີວິດແບບສັນຕິກັບທຸກຄົນ, ງຽບເພື່ອຮັບຜັງ, ລະວັງວາຈາ ແລະ ຄວາມໂກດແຄ້ນ. (ເຮັບເຮີ 12:14; ຢາໂກໂບ 1:19)

໓໗. ຈົ່ງແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ້ງຢ່າງໄວວາ; ຍອມຮັບຜິດ ຫຼື ສໍ້າກົງ. (ມັດທາຍ 5:25; ໑ ໂກຣິນໂທ 6.7)

໓໘. ຈົ່ງຢ່າໃຊ້ຄືນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍເພື່ອຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ຫຼື ຍຽບຍາມດ້ວຍການຍຽບຍາມ.

ຕອບສະໜອງດ້ວຍການໃຫ້ພອນ ແທນ. (ມັດທາຍ 5: 39-40; ໑ ເປໂຕ 3:9; ໂຣມ 12:17, 21)

໓໙. ຫາກອ້າຍນ້ອງທ່ານທຳບາບດ້ວຍການຕໍ່ຕ້ານທ່ານ, ຈົ່ງໄປຫາເຂົາດ້ວຍຕົວເອງ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາດ້ວຍຄວາມສູພາບອ່ອນໂຍນ. (ມັດທາຍ 18:15; ຄາລາເຕຍ 6:1)

໔໐. ຈົ່ງຢ່າຕັດສິນຄືນອື່ນດັ່ງທີ່ຄືນອື່ນຕັດສິນຕົວທ່ານ. (ມັດທາຍ 7:1-2)

ການປາໄສ

໔໑. ຈົ່ງກ່າວເຖິງຂ່າວປະເສີດ ແລະ ຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານໃນທຸກໂອກາດ.(ມາຣະໂກ 16:15; ໒ ຕີໂມທຽວ 4:2; ໂຣມ 10:8-10)

໔໒. ຈົ່ງປ່ອຍການສື່ສານຂອງທ່ານຢ່າງເຕັມທີ່ດ້ວຍຄວາມສະຫງ່າງາມ, ແລ້ວທ່ານຈະຮູ້ວິທີຕອບກັບໃຫ້ທຸກຄົນ. (ໂກໂລຊາຍ 4:6)

໔໓. ຈົ່ງໃຫ້ພອນແກ່ຜູ້ທີ່ສາບແຊ່ງທ່ານ, ຈົ່ງຢ່າປ່ອຍຄຳສາບແຊ່ງອອກຈາກບາກຂອງທ່ານ. (ມັດທາຍ 5:44; ໂຣມ 1 2:14)

໔໔. ຫຼີກເວັ້ນການຕົວະ, ຈົ່ງປາໄສຢ່າງເປັນຈິງກັບເພື່ອນບ້ານຂອງທ່ານ. (ໂກໂລຊາຍ 3:9; ເອເຟໂຊ 4:25)

໔໕. ຈົ່ງຢ່າໃສ່ຮ້າຍບ້າຍສີຄືນອື່ນ ແລະ ຢ່າໃຫ້ເຫດຜົນຄືນທີ່ໃສ່ຮ້າຍບ້າຍສີທ່ານ. (໑ ຕີໂມທຽວ 5:14; ຕີໂຕ 3:2)

໔໖. ຈົ່ງຢ່າສາບານອັນໃດທັງນັ້ນ, ຈົ່ງວາຈາພຽງ: “ແມ່ນ” ແລະ “ບໍ່” ເທົ່ານັ້ນ. (ມັດທາຍ 5:34)

໔໗. ຈົ່ງອ່ອນນ້ອມໃຫ້ຄົນອື່ນດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບ ເພື່ອພະເຈົ້າຄຣິສໂທ, ພັນລະຍາ, ແລະ ສາມີສຸດທິຮັກຂອງທ່ານ. (ເອເຟໂຊ 5:21-6:4; ໂກໂລຊາຍ 3:18-21; ຕີໂຕ 2:4)

49. ລູກຈົ່ງເຊື່ອຟັງພໍ່ແມ່, ພໍ່ຈົ່ງສົ່ງເສີມລູກ ແລະ ຈົ່ງລະມັດລະວັງຢ່າທຳລາຍລູກ. (ເອເຟໂຊ 6:4; ໂກໂລຊາຍ 3:21)

50. ຄົນຮັບໃຊ້ ຈົ່ງອອມອ່ອນນ້ອມຕົວທ່ານເອງດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບ, ຮຽນຮູ້ຮັກສາການເປັນຄົນໃຊ້ໃດຍດີ. (1 ເປໂຕ.2:18; ເອເຟໂຊ 6:5-7)

50. ພີ່ນ້ອງ ຈົ່ງດຳລົງຊີວິດຢ່າງຮັກແພງກັນ/ກົມກຽວກັນ. (ເຮັບເຮີ.13:1; ຄາລາເຕຍ 6:2)

ແຊມ ແດນດູ